

שובו

מוסדות ברסלב שובו בנים - נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בנים

גליז קע"ז
פרשת בהר - בחוקותי
כ"א אייר תשפ"ו

זמני שבת קודש

י-ם	ח"א	ח"ה	ב"ש
18:48	19:04	18:59	19:07
20:04	20:06	20:07	20:04
20:41	20:38	20:42	20:40

זמנים לפי לוח צינעם לבינה

מאת מוריני
הרב שליט"א

דברות קודש

המפתח לישועה

"וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית" (ויקרא כ"ה, ב')

הראשון, ובולע אותו והורג אותו, ואותו אדם נשאר שלם, ישן גם את שנתו בנחת, בשלווה, בלב המדבר. ואז רבי חייא ורבי יוסי ירדו אליו מהר, העירו אותו מן השינה, נתנו לו לאכול ולשתות, סיפרו לו את כל הניסים שקרו לו.

ה' מכין לכל אדם את ישועתו

צריך לדעת שכל אדם לפני שהוא בא לעולם, ה' כבר הכין לו את כל אלה שיעזרו לו, שיצילו אותו, שיחזיקו אותו. איפה שאדם הולך, על כל צעד ושעל, עומד בן אדם לעזור לו. אפילו אם אתה בלב המדבר, בלב ים, תמיד עומד מישהו לידך, אתה אף פעם לא אבוד. ה' נמצא בכל מקום, בכל מקום ה' נמצא איתך, בכל רגע מוכנה הישועה של הבן אדם, הוא רק צריך לתת צעקה אחת לה, צעקה אחת אמיתית וכבר תהיה לו ישועה. אם רק תצעק "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד", "אנא ה' הושיע נא", בזכות רבינו... אז ישר יצילו אותך.

אל תדרוך, ה' יביא לך

אדם צריך טיפה ביטחון, טיפה אמונה, טיפה לשיר, להתפלל בכוונה, לא

לפחד "מאיפה יהיה לי כסף?". הרי מי שברא אותך – ברא את הכסף, ברא את הכול. הוא ברא אותך עוד לפני הכסף, כל הכסף בעולם שייך לך, ה' רוצה שתלמד תורה. אתה עשית הרבה עבירות, אז זה לא נופל לך ישר, זה לא נופל לך ישר מהתקרה. מה אתה דואג? הכול הכריזו בשמים! 40 יום לפני שאדם נוצר מתכננים בשמים שביום זה יהיה לו בית, וביום זה יהיה לו שדה, פרנסה, הכול מכריזים כבר לפני שאדם נולד. כי הגאולה יכולה לבוא רק שאדם בוטח בה, עיניו צופות לה

– "עיני כל אליך ישרבו, ואתה נותן להם את אכלם בעיתו", בעיתו! כל דבר בעיתו, בזמנו.

מה שמגיע לאדם – דירה, רהיטים וכו', הכול זה בזמנו, כי עצם התהייה בממון, עצם המחשבה על הממון מרחיקה לו את הישועה, מרחיקה ממנו את הדירה, מרחיקה ממנו את הפרנסה. כל החיים אדם חושב על פרנסה, הוא לא יודע שברגע שהוא יפסיק לחשוב על הפרנסה, אז הפרנסה תבוא אליו, תרוץ אליו. מה זה "פרנסה"? פר-נוסע, אתה רץ אחרי הפר והפר נוסע, הפר בורח. "פרנסה" – נסע ב-על, אתה רודף אחרי הפרנסה? אז הפרנסה בורחת לך.

אין גבולות לאמונה וביטחון

הרבי אומר בתורה רכ"ה שביטחון זה בלי סוף, "ביטחו בה' עדי עד", ביטחון זה דבר בלי גבולות, אין שום גבולות לאמונה וביטחון. עיקר הביטחון בשלימות זה על ידי השכל, על ידי התורה, הביטחון בא משכל! אם אין לך שכל, אין לך ביטחון ואמונה. אתה לומד תורה, אז יש לך ביטחון.

הרבי אומר: אם היית לומד תורה, אז היה לך שכל והיית יודע שהכול זה ה'. לכן אדם צריך ללמוד הרבה גמרא ואז המוח שלו מתיישר, כי לפי השכל כך הביטחון. כמה שלאדם יש יותר שכל, יותר מוח, אז יש לו יותר ביטחון, יותר אמונה.

מביא הזהר הקדוש בפרשת בהר על הפסוק "מה נאכל מה נשתה" – רבי חייא ורבי יוסי עמדו על איזה הר גבוה, היה להם שפע של אוכל. הם לקחו איתם כמה פרידות, כמה חמורים, שפע של אוכל. הם עומדים על ההר ורואים דבר מוזעזע: הם רואים שני אנשים הולכים בלב המדבר, שמצאו איזה אדם שטעה בדרך ושכב יומיים בלי אוכל, גוסס בחום השמש והוא לפני המוות.

אומר להם אותו אדם: "כבר שני ימים שלא אכלתי, שלא שתיתי". אחד מהם נותן לו מאכל לשתות, השני צועק עליו: "מה אתה נותן לו? אל תיתן לו! אסור! 'ונשמרתם מאוד לנפשותיכם!' פיקוח נפש! אני לא מרשה לך! שימותו! מה אכפת לך שימותו? חייך קודמים!". "מה אכפת לך שאני נותן לו?".

אמר לו: "אם אתה תיתן לו את כל האוכל, אתה בסוף תבוא אלי, תבקש ממני, תדעה ממני אוכל, ואז אני לא אתן לך כלום!". ואת כל הסיפור הזה רואים רבי חייא ורבי יוסי מרחוק. רבי יוסי ורבי חייא מבינים לפי התנועות כל מה שהולך שמה, איך שהוא צועק עליו "אל תיתן לו אוכל", והשני ממשיך

הלאה, מאכל אותו, משקה אותו, מלטף אותו, מרים אותו עד שהוא מתאושש. אותו אחד נתן לו את כל המים שיש לו, את כל האוכל שיש לו, הוא נשאר בלי כלום, בלי טיפת מים..

הנס במדבר – שכר הביטחון

השניים האלו ממשיכים ללכת לבד, אחרי חצי שעה אותו אחד שנתן את כל האוכל שלו, את כל המים שלו, מקבל מכת שמש. הוא נמצא בלב המדבר, 12 בצהריים, השמש קופחת, 50 מעלות חום, הוא נופל מתעלף תחת איזה עץ. אמר לו השני:

"אתה רואה? אמרתי לך שאתה תתעלף, אמרתי לך שאתה תמות בלי אוכל ושתיה, עכשיו אני משאיר אותך פה, לא אכפת לי ממך", ועזב אותו בלב המדבר. וכשראו רבי חייא ורבי יוסי את אותו אחד נשכב תחת העץ מתעלף, אז אמר רבי חייא לרבי יוסי: "לנו יש אוכל בשפע, בוא ניתן לו, בוא נרוץ אליו, צריכים להציל אותו!".

עונה לו רבי יוסי: "השתא נייתיב ונחמא" – עכשיו נשוב ונראה, "בוודאי קודשא בריך הוא מרחש ליה ניסא" – בוודאי יהיה עכשיו נס גדול. יש פה סיפור, אל תיכנס באמצע הסיפור, אל תרוץ לתת לו את האוכל, העולם לא הפקר! אדם נותן את האוכל שלו עכשיו הוא ימות! אין דבר כזה! פה יהיה נס גדול! עמדו שם וראו איך שהוא נרדם... פתאום הגיע נחש ענק שזוחל לקראתו, שיכול לבלוע אותו בבליעה אחת.

אמר רבי חייא: "וויי להווא בר נש" – גמרנו, זה הסוף שלו! מסכן, צריך למות בכוז צורה מוזרה. אמר רבי יוסי: אל תיפול בייאוש, הרי הוא נתן את כל האוכל שלו, את כל המים שלו, הוא בטח בה, אז ה' לא יעזוב אותו, אתה תראה איזה נס יהיה לו.

פתאום הם רואים שיוצא מהעץ נחש עוד יותר גדול מהנחש הראשון, ממש ענק! ונותן נשיכה בראש של הנחש ההוא

דעת המברך

הבן בידך שהכל על שוקולד ואביו נתן לו העריג

שאלה: מעשה בן שביקש שוקולד מאביו אך האב סירב לתת לו. התחכם הילד והתחיל לברך "שהכל" כדי שלא יהיה מוכרח לתת לו מהשוקולד, כדי שלא תהיה ברכתו לבטלה. התחכם האב כנגדו והניח לו בפיו חתיכת העריג שברכתו "שהכל" במקום השוקולד שביקש. ויש לדון האם הברכה שבידך הילד חלה על ההעריג, וב"נ בדבר: האם ניצול הילד מברכה לבטלה, והאם מותר לו לאסל כעת את ההעריג, או שהוא חייב לברך עליו מתחילה?

תשובה: תאונים הגדולים רבי חיים קניבסקי זצ"ל ורבי ברוך דב פוברסקי שליט"א השיבו שמכיון שלא היתה דעת הבן לאסל העריג, לא חלה הברכה על זה, וממילא אסור לו לאוכלו בלא ברכה. ואם רוצה האב שלא תהיה ברכת הבן לבטלה, הוא חייב לתת לו שוקולד, כי רק על זה חלה ברכת הבן.

וכן הורה הגאונים רבי משה שאול קליין, רבי עקיב מאיר שטרן, רבי שמאי גרוס. והגאון רבי נפתלי נוסבוים שליט"א דן לומר שברכת "שהכל" של הבן חלה על העריג מדין דעת בעל הבית, דמכיון שהאב הוא בעל הבית, דעת הבן על כל מה שיתן לו אביו לאסל. וא"כ אין כאן ברכה לבטלה, והבן רשאי לאסל את ההעריג בלא ברכה נוספת.

והגר"ש גרוס השיב שדעת בעל הבית שייכת במי שאוכל על שולחן חבירו ודעתו לאסל מכל מה שיגישו לפניו בסעודה, ועל זה אמרין שסמך על דעת בעל"ב ודעתו על כל מה שיביא לפניו. אבל בנידון דידן לא היתה דעת הבן לאסל כלום מלבד השוקולד שרצה לאסל, וא"כ מה יעזור שדעת האב שיאסל העריג? אין דעת הבן נמשכת אחר דעתו בזה.

והגאון רבי עמרם פריד שליט"א אמר שיסוד דין זה תלוי בהא דמספקא לן בירושלמי ברכות (פ"ו ה"א), והביאו השו"ע סי' ר"ז ס"ז: נטל בידו פרי לאוכלו ובידו עליו, ונפל מיידו ונאבד או נמאס, צריך לחזור ולברך, אע"פ שהיה מאותו מין לפניו יותר כשבירך על הראשון. וכתב הרמ"א: רק שלא היה דעתו עליו לאסל, וצריך לומר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד על שהוציא ש"ש לבטלה, ע"כ.

והביאור הלכה כתב: אף שמלשון הרמ"א משמע לכאורה דהוא מפרש את דברי המחבר, אבל באמת אינו כן, דלדעת המחבר שהעתיק לדינא שיטת התוספות והרא"ש וגם רבינו יונה, אפילו בדעתו בהדיא על הכל לאסל ג"כ צריך לחזור ולברך, דעיקר ברכתו היה ע"ז שאוחז בידו, והשאר נגרר אח"ז ממילא, וע"כ כיון שנפל ונאבד צריך לחזור ולברך. אלא דהרמ"א הסכים לדינא לנהוג כיתר הפוסקים שחולקין, וס"ל בדעתו לאסל סלם א"צ לחזור ולברך [ומסתברא דבזה אף שלא היו לפניו בעת הברכה], וזהו שסיים הרמ"א "דק שלא היה דעתו עליו", והיינו דלמעשה אין לנהוג לחזור ולברך אלא היכא דבשעת ברכה לא היה דעתו בהדיא על סלם אלא בסתם, אבל היכא דהיה דעתו בהדיא לאסל גם השאר, אף כשנפל הראשון א"צ לחזור ולברך, ע"ש.

וא"כ לדעת השו"ע פשוט שברכת "שהכל" לא חלה על ההעריג אלא על השוקולד בלבד. אבל לדעת הרמ"א יש לדון דשמא היתה דעתו על כל מה שיתן לו אביו וברכתו "שהכל". ומ"מ למעשה, דעת הגר"ע פריד שהברכה חלה על השוקולד בלבד, ואינו יכול לאסל העריג בלא ברכה.

השדכן הנאמן

"אם בחקתי תלכו..." (ויקרא כ"ב, ג')

בהיותו ילד כבן עשר, עלה ר' אריה אלבוים יחד עם הוריו מפולין לירושלים. הוריו רשמוהו לחיידר במאה-שערים, ושם נקשרה נפשו בנפש ילד אחד, אהרן גלידמן שמו, אשר אביו היה מחסידי ברסלב.

בשבת אחת הזמינו חברו להצטרף עמו לסעודה שלישית בבית הוריו. כשנכנס אריה אל הבית, ראה מחזה שלא הכיר עד אז – אבי המשפחה יושב ומזמר גיטוגי שבת בדבקות נפלאה, ולאחר מכן פותח ספר 'ליקוטי הלכות' ולומד בו בהתלהבות שאין למעלה ממנו. זה נגע עמוק בלב הנער, ומאותה שעה החל להיות אורח קבוע בביתם בכל שבת ושבת.

בשבת השלישית לביקורו, הבחין בו ר' משה אבי המשפחה כיצד הוא יושב ומאזין בדבקות ללימודו. קרא לו להתקרב, וביאר לפניו דברים על אודות צדיק קדוש וגורא, רבי נחמן מברסלב ז"ע, ועל תלמידו הגדול רבי נתן ז"ל, ועל התורה הנפלאה שגילה הרבי והעבירה אל הדורות הבאים על ידי תלמידו הנאמן. הדברים נכנסו ללבו של אריה ולא הרפו ממנו. מאותה שעה דבק בחסידי ברסלב, התלווה אליהם בכל הזדמנות, וככל שעבר הזמן הלך ונתחבר יותר אל תורת רבינו ואל אנשי שלומו, עד שחש עצמו כאחד מן החבורה ממש. אביו שימח לדאות שבנו היקר מצא לעצמו פינה של יראת שמים שבה הוא רוצה להתסופף.

באותם הימים החלה עלייה גדולה של יהודים מפולין, ובכללם חסידי ברסלב. אחד מן הבולטים שבהם היה ר' אפרים מפשעודבז, שסנה בפי כל בשם ר' אפרים. ביתו היה סמוך לבית הכנסת 'אוהל שרה' שבמאה-שערים, ושם נהג להתפלל מדי בוקר תפילת שחרית בגן החמה במניין מצומצם של אנ"ש.

באותה תקופה קיבל על עצמו אריה הנער לנקות את בית המדרש הקטן שבו התפללו החסידים. בזאת מלאכה זו זכה לשרות בקביעות בבית הכנסת, ומשם יכול היה להתבונן בר' אפרים. שהיה עושה כל פעולה במתינות יתרה, אך בנעימות שאין לתארה. הוא היה משתאה למראה עיניו מדי בוקר – כיצד מניח הוא תפילין דרבינו תם, קורא קריאת שמע בחיות עצומה, ולומד אחר כך הלכה אחת או שתיים, כמנהגם של אנ"ש.

רעייתו של ר' אפרים הייתה רגילה להגיע מדי בוקר אחר התפילה, ולהביא לפניו כוס קפה ומעט מיני מאפה, כדי שיהיה לו טח להמשיך בסדרי לימודו עד שובו הביתה לסעודת הבוקר. אך הדרך מביתה אל בית הכנסת ארכה זמן רב, ועל כן הציע אריה לקחת על עצמו את הטרחה ולהביא בעצמו את הקפה והתענוג מבית הרבנית. כך אכן נהג במשך חצי שנה תמימה.

יום אחד, בעוד אריה יושב בבית הכנסת, הבחין בו ר' אפרים מן הצד השני של החדר ששרוי הוא בעצבות. פנה אליו: "בחורל, מדוע פניך נפולות? והרי הרבי הקדוש מלמדנו שצריך האדם להיות בשמחה תמיד!" נענה אריה ואמר: "הגעתי לפרק הישדוכים, והוריי טוענים כי בהתקרבותי לברסלב הוקתי לעצמי כמו יד"י. ועתה מי ירצה להשתדך עמי. השיב לו ר' אפרים: "ראשית כל, לך והתפייס עם אביך. עליך לדון אותו לקי זכות, כי הוא רואה כיצד מבזים את ברסלב, כל דבריו מתוך דאגה כנה לטובתך."

אך זאת דע לך – הוסיף ר' אפרים בהדגשה – "שאת תאחז עצמך חזק ברבינו הקדוש, אשר הוא הוא השדכן האמיתי, הוא בעצמו ידאג לך לאשה הנוגה, כשרה וחסידה". לא עברו ימים רבים ור' דוד שכטר, שבין שאר עיסוקיו הרבים עסק גם בשידוכים, הציע את אריה לבת מחותנו ר' אברהם בלוי.

נקודת אור

חנוך לנער חוק ולא יעבור

מאת: הרב'ג פנחס ברייער שליט'א מחבר ספר 'לנער' על חינוך ילדים

חנוכה, הם מלמדים אותנו קודם איך, מתי והיכן מדליקים נרות חנוכה, תוך פירוט סוגי השמנים המותרים והאסורים, הגובה המדויק והזמן הראוי, ורק בעמוד ב' למטה מספרים לנו חז"ל על מה בעצם נתקנה מצוות הדלקת נרות חנוכה. חז"ל מלמדים אותנו יסוד בחינוך: קודם אומרים מה עלינו לעשות! ואחרי זה, אם יש זמן, מספרים למה. איך לו לחינוך שחייב לעבור את הביקורת, ההבנה וההסכמה של הילדים לפני שהדברים מתבצעים. ישנה נטייה טבעית של הורים לרצות את הילדים, מין רצון להיות בסדר. מתוך כך אנו רואים הורים המנסים להסביר לילד למה הם לא מרשים את מה שהם לא מרשים, ולמה הם מחייבים את מה שהם מחייבים, כשלא תמיד הילדים מסוגלים ורוצים להבין את עומק

במלאכת החינוך אנו חייבים הרבה פעמים להשתמש ברעיון זה של "חוק" שאין רשות להרהר אחריו. למרות שיש היגיון והרבה טעם בדרישות שלנו מילדינו ותלמידינו, בכל זאת, היות ולא הכול אפשר להסביר, ולא את הכול הילדים מסוגלים ורוצים להבין, מותר, חובה וצריך להשתמש ברעיון זה של "חוקה היא!". ברור שצריך להשתמש באפשרות זו בצורה מושכלת. ילד שכל החיים ישמע בכל הוראה, משאלה או בקשה את התשובה: "ככה..." או "ככה אמרתי...", יפתח מרידות וירגיש שדוחים אותו בקש. אבל במקרים מיוחדים מותר ואפילו חשוב להשתמש במושג חוק. רעיון זה אנו מוצאים בדברי חז"ל (מסכת שבת כ"ב:). כשחז"ל מלמדים אותנו הלכות מצוות הדלקת נרות

נולד בשנת ה'תרמ"ה בעיר הדיגת שבאי גרבה (טוניס). נשא לאישה את בתו של ר' דוד חזאד, הרבין תורה ומונה לחזן בקהילת גאבס. חזר להדיגת והחל לכהן כרב וכדיין אך בשנת ה'תרפ"ז כאשר קהילת גאבס פתחה אליו שב לכהן כרבה הראשי וכדיין. התנגד בחריפות לחינוך הצרפתי, דאג לעניי הקהילה, הקים את ישיבת "תורה וחיים" וכן מוסדות צדקה וחסד, ייסד קופה מכספי ציבור למימון הוצאות ספרים לאור, הקפיד להיות תמיד ראשון התורמים על מנת לשמש כדוגמה ונדע כדרשן בחסד עליון. חמך באופן נלהב בעלייה לארץ ישראל וביתו שימש כתחנת מעבר לעולים בלתי-לגאלים. השתוקק מאוד לקיים את המצוות התלויות בארץ ובשנת ה'תשט"ז עלה לארץ ישראל, התגורר תקופה קצרה בבית בנו (ר' יען אברהם ברוך שלום) בבני ברק והתיישב בבאר שבע. כשנתיים לאחר מכן בשנת ה'תשי"ז השיב את נשמתו ליצורה

סיפורי ישועות

מוקד הישועות שעל ידי המוסדות הקדושים

לפני כחודש עמדתי לפני ניתוח מורכב ומסובך בעין. חששות כבדים אפפו אותנו, והלב היה מלא דאגה לקראת הבאות. לצד תפילות רבות שנשאנו לבורא עולם, ידענו שצריך לעשות יותר - להחזיק את אברכי הכוללים בחורי הישיבות ותינוקות של בית רבן, שזכותם תעמוד לנו בשעת הצורך, ולכן תרמנו סכום הגון למוסדות הקדושים. בחסדי שמים הניתוח עבר בהצלחה מלאה, מעבר לכל המשווער, והראייה בעין השתפרה פלאים. אנו מודים על כך מעומק הלב להשי"ת על כל הטוב והחסד שגמל עמנו, ומוסיפים ומתפללים שלא ייטשנו לנצח.

'פדין נפש המסוגל לכל הישועות ברוחניות וגשמיות'
זקוק לישועה? זיווג? פרנסה? הצלחה? זרע של קיימא? רפואה?
חייג: 037.148.148 שלוחה 2

יומא דהילולא

הרה"ק ר' חיים ב"ר אברהם חורי זצ"ל כ"ה אייר תשי"ז

נולד בשנת ה'תרמ"ה בעיר הדיגת שבאי גרבה (טוניס). נשא לאישה את בתו של ר' דוד חזאד, הרבין תורה ומונה לחזן בקהילת גאבס. חזר להדיגת והחל לכהן כרב וכדיין אך בשנת ה'תרפ"ז כאשר קהילת גאבס פתחה אליו שב לכהן כרבה הראשי וכדיין. התנגד בחריפות לחינוך הצרפתי, דאג לעניי הקהילה, הקים את ישיבת "תורה וחיים" וכן מוסדות צדקה וחסד, ייסד קופה מכספי ציבור למימון הוצאות ספרים לאור, הקפיד להיות תמיד ראשון התורמים על מנת לשמש כדוגמה ונדע כדרשן בחסד עליון. חמך באופן נלהב בעלייה לארץ ישראל וביתו שימש כתחנת מעבר לעולים בלתי-לגאלים. השתוקק מאוד לקיים את המצוות התלויות בארץ ובשנת ה'תשט"ז עלה לארץ ישראל, התגורר תקופה קצרה בבית בנו (ר' יען אברהם ברוך שלום) בבני ברק והתיישב בבאר שבע. כשנתיים לאחר מכן בשנת ה'תשי"ז השיב את נשמתו ליצורה

מהנעשה והנשמע

במוסדותינו דגל בנשיאות מדינת הרב שליט'א

ננס הורים מיוחד להורי תלמידות בית הספר בית יעקב 'באר מרים' ברסלב שע"י מוסדותינו 'הק'

בית ספר 'באר מרים' ברסלב

מאות אמהות וצוותי החינוך של בית הספר 'באר מרים' ברסלב, התכנסו סביב שולחנות ערוכים בכיבוד חלבי עשיר ומפנק, למטרה אחת משותפת המאחדת את כולנו: חיזוק הבית היהודי והעמקת החינוך לתורה ויראת שמיים של בנותינו היקרות. החלק המרכזי של הערב נפתח בשעה 19:45 בדבריו של הרה"ח ר' איתמר רפאל שליט'א והוקדש לנושא הבוער והחשוב של סמכות הורית. נשות חינוך מן השורה הראשונה נשאו דברים מרתקים והעניקו ארגז כלים מקצועי ומבוסס השקפה צרופה. במהלך ההרצאות עלו האתגרים המעסיקים כל אם יהודייה בתקופה מורכבת זו, וניתנו דרכי פעולה מעשיים כיצד להציב גבולות מתוך רוגע וביטחון, ולבנות סמכות המבוססת על הבנה עמוקה של נפש הילדה. לאחר מכן, נהנו המשתתפות מתוכנית עשירה ומרוממת נפש. עם הגב' דויטש שהעלתה על נס את חיי היום-יום של האם בקהילתנו. הועברו מסרים עמוקים על חשיבות השמחה בבית והיכולת להתמודד עם קשיי השגרה מתוך חיוך וכוח. במוסדות 'נחמת ציון' רואים בגיבוש ההורים ובחיבורם למטרות והווי בית הספר, מטרה עליונה. השותפות בין הבית למוסד היא הבסיס להצלחת התלמידות. הערב הסתיים בתחושת התרוממות רוח ובגיבוש משמעותי, כאשר האמהות יוצאות בתחושת שייכות עמוקה לבית הספר ובכוחות מחודשים לשליחותן בחינוך הדור הבא בדרך ישראל סבא.

לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

כמדי שנה ח"י רוטל בקבוקי שתייה ומאפים חולקו במעמד ההדלקה רגעי תפילה מרטיטים בציון הרשב"י עם שמות התורמים לישועה ולברכה

**מבעל
שמות
רשב"י**

בסדר בריה

התורה והברכה

לכל השותפים שלקחו חלק
בסגולת חלוקת ח"י רוטל עונות ושתייה
המחולקים כמדי שנה לאלפי העולים
להשתתף בהדלקה של קהילתנו דק'
בליג בעומד לכבוד רשב"י

מי יתן וזכותו של התנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
יעמוד לצידכם ויהי לכם למליץ יושר בשמים
לקבל את התפילות ולזכות לישועות
שתראו פירות ניסים ונפלאות

"וכדאי הוא רבי שמעון לזמור עליו בשעת הדלקה"

להכין: להאיר, לזון, לשנות, להתפלל, לזכות.

בתוך הלהבה הגדולה והשמחה הגואה לכבוד התנא האלוקי רשב"י זיע"א, בלטה פעילות המבורכת של **מוסדות התורה והחינוך שובו בנים - נחמת ציון**. בשעה שבה האש עלתה מהמדורה הקדושה. עשרות מתנדבים נמרצים הגישו במאור פנים בקבוקי שתייה צוננים ומאוזני עוגות ומאפים טריים. החלוקה ההמונית, שהתקיימה בעיצומו של מעמד ההדלקה המרכזי, הייתה בבחינת מים קרים על נפש עייפה, כשהיא מאפשרת לכל אחד ואחד לשמוח בהאי הילולא קדישא מתוך הרחבת הדעת ויישוב הנפש.

בר יוחאי בקודש הקדשים. בו בזמן שקהל ההמונים חגג בשמחה ובהתרגשות בהדלקה של מורנו הרב שליט"א, העתיר שליח המוסדות בציון התנא האלוקי במירון, על כל התורמים ח"י רוטל. לישועה ולברכה. שמות התורמים אשר זכו להיות שותפים בסגולה הכבירה תעמוד להם להתברך בכל משאלות לבם לטובה בזכות התנא האלוקי רשב"י זיע"א.

הנהלת המוסדות והמוני אנ"ש מבקשים להודות מקרב לב לכל הנדיבים שהטו שכס ואפשרו את החלוקה האדירה הזו להחיות עם רב. בזכות תרומתכם הנדיבה הייתה שמחתנו של התנא הקדוש שלמה ונעלה מאוד. **וכדאי הוא רשב"י לסמור עליו...**

מראות ממעמד ההדלקה לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א ע"י מורינו הרב שליט"א

אל תשמרו את האור רק לעצמכם!

הצטרפו למערך הפצת העלוים וזכו להאיר לבבות של אלפי יהודים

"פזו לאעיונותיך חוצה"

עכשיו זה בידיים שלך

חייגו: 037.148.148 שלוחה 2

מצל טוב להר"ר יוסף בר שלום ה"ו להולדת הבן	מצל טוב להר"ר יושע ברה"ר נחמן ברקמן ה"ו להולדת הבן	מצל טוב להר"ר נתן ברה"ר מתניה מוהבר ה"ו חתן הר"ר תומר בסיס ה"ו להולדת הבן
מצל טוב להר"ר נחמן ברה"ר אברהם חגיבי ה"ו חתן הר"ר שאול רפאל ה"ו להולדת הבן	מצל טוב להר"ר יעקב ישראל גבאי ה"ו חתן הר"ר אהרן אייזשטיין ה"ו להולדת הבת	מצל טוב להר"ר משה יום טוב לוי ה"ו להולדת הבת

מוסדות ברסלב נחמת ציון